

ního. Nemůže tedy soud ani tehdy, zjistí-li během procesu proti společnosti dráhy nedostatky disciplinárního řízení, k této okolnosti přihlížeti (rozh. nejv. soudu ze dne 11. října 1888 č. 10.767). V disciplinárních záležitostech zřízenců podniku soukromé dráhy mají strany právo stěžovati si na železniční ministerstvo jen do nálezů generální inspekce rakouských drah, avšak nikoli též do trestního nařízení ředitelství dráhy; neníť úkolem úřadů správních, aby poskytovaly osobám, jež jsou v soukromoprávním svazku služebním, ochrany a pomoci vůči jich službodárcům. Při otázce, je-li v daném případě vůbec příslušnost správních úřadův odůvodněna, má vždy nadřízený úřad právo, aby dbal zákonité příslušnosti z úřední povinnosti (rozh. správ. soudu ze dne 9. října 1890 č. 3098).

Soudní úřady nejsou povolány, by přezkoumávaly disciplinární nálezy železničními správami na jich zřízence vynesené. Také zřízenec dráhy disciplinární cestou propuštěný má nárok, aby se mu vydalo služební vysvědčení za trvání jeho služební doby a o jeho upotřebitelnosti. Příslušni jsou soudové, by o tom rozhodovali. Vydání vysvědčení nelze učiniti závislým na předchozím zapravení pohledávky, železniční správě prý příslušející proti zřízenci (rozh. nejv. soudu ze dne 13. října 1891 č. 6783).

Tresty důchodkové viz P ř e s t u p k y d ů c h o d k o v é a Z á k o n t r e s t n í d ů c h o d k o v ý.

Trh čili koupě (Smlouva trhová).

O trhu jedná jednak obecný občanský zákoník, jednak zákoník obchodní. Onen vřadí trh mezi smlouvy jakožto smlouvu trhovou ve 24. hlavě II. dílu o. o. z. (§§ 1053—1089), tento pokládá trh za obchod ve 2. titulu IV. knihy obch. z. (čl. 337—359).

A. Trh v právu občanském.

I. Pojem a právní povaha trhové smlouvy.

Trh jest smlouva, kterou předává se jistá věc (předmět trhu) jinému za určitou summu peněz (trhovou cenu) (§ 1053 o. o. z.). Trh liší se od směny (viz čl. Směna) tím, že při této předává se smlouvou věc za jinou věc (§ 1045 o. o. z.). Trhová smlouva i směna jsou smlouvy na základě shodné vůle uzavřené (smlouvy konsensuální). Jsou tudíž obě tituly pro nabytí vlastnictví. Vlastnictví nabývá se teprve odevzdáním předmětu trhového. Až do odevzdání podrží vlastnictví prodatel (§ 1053 o. o. z.); prodá-li tudíž prodatel a odevzdá-li zároveň již prve prodaný předmět někomu třetímu, přechází na tohoto vlastnictví (§§ 430 a 440 o. o. z.) a dřívější kupce má toliko na svého smluvníka právo na náhradu škody. Před odevzdáním nevzchází kupci ze smlouvy trhové ještě žádné věcné právo ku koupené věci, nýbrž on nabývá toliko osobního práva, aby mu koupený předmět byl odevzdán, splní-li smlouvené podmínky. Toto právo z koupě může od kupce, jako zcizitelné právo (§ 1393 o. o. z.) třetí osobě býti postoupeno a může též dle § 448 o. o. z. v zástavu býti dáno, jakož i do kněh vloženo (roz. nejv. s. sb. »Gl. U.« č. 1575). Vkladem do kněh nezmění se právo to ve právo věcné, nýbrž docílí se pouze toho, že může býti též vůči příštímu držiteli vykonáno (§§ 1070 a 1095 o. o. z.).

II. Náležitosti trhové smlouvy jsou:

1. Svolení kupujícího i prodatele, které dle smluvních zásad posuzovati dlužno (§§ 861, 869 o. o. z. a j.). Viz čl. Smlouvy.